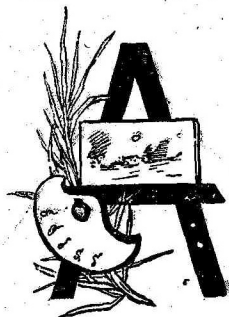

ΜΟΥΣΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΖΩΗ

Ι παραστάσεις τοῦ θεά-
τρου τῆς Ρεζάν πάντοτε
εἶνε ἐν γεγονόσ ἀριετὰ
Παρισινόν. Ἡ ἐπιτυχία
εἶνε μεγίστη, διότι ἡ κυ-
ρία Ρεζάν εἶναι τὸ *enfant*
gâté τῶν Παρισινῶν. Τὸ
ἔργον τοῦ *Max Maurey*
δὲν εἶναι μεγάλης ἀξίας,
εἶναι ὅμως ἀρκετὸν ὅτι τὸ παίζει ἡ Ρεζάν.

Ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν φιλολογίαν. Ἡ Ἀκα-
δημία Γκογκουρ ἔδωκε τὸ ἐτήσιον βραβεῖον της
τῶν 5,000 φράγκων πρὸς δύο νέους συγγραφεῖς
τοὺς ἀδελφοὺς Ἰωάννην καὶ Ἱερώνυμον *Tha-
rand* καὶ μελονότι ἡ ἐπιτυχία των πρὸ πολλοῦ
ἔχει λήξει, ἐν τούτοις ἐγνώριζον, καὶ μετ' ἐ-
μοῦ καὶ ἄλλοι τινές, ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι ἤθε-
λον βραβευθῇ. Τὸ τοιοῦτον μὲ δυσαρεστεῖ ὀλί-
γον, διότι ἐπόθουν νὰ ἐβραβεύετο ὁ κ. Ἰούλιος
Romains ὁ ὁποῖος εἶναι νέος μεγάλης ἀξίας.
Προτίθεμαι, ἄλλως τε, προσεχῶς ν' ἀναλύσω
τὴν μικρὰν φιλογολικὴν του ἐργασίαν καὶ ν'
ἀποδείξω πόσα ὠραῖα πράγματα ὑπάρχουν εἰς

τὸν λεγόμενον *unanimisme*, τοῦ ὁποῖου οὗτος
εἶναι ὁ ὑποκινητής.

Ὁ κ. *Romains* εἶναι ἓνας δυνατὸς σκεπτικί-
στης καὶ ἓνας συγγραφεὺς περὶ τοῦ ὁποῖου, ἀργά
ἢ γρήγορα, θὰ ὁμιλήσουν καὶ τὸ θεωρῶ τιμὴν
μου νὰ ὁμιλήσω περὶ αὐτοῦ εἰς τὰς γραμμὰς
ταύτας.

Ἀπὸ τοῦ τελευταίου μου χρονογραφήματος
ἐνεφανίσθησαν διάφοροι νέαι ἐκδόσεις, καὶ φαί-
νεται ὅτι τὸ θρησκευτικὸν ζήτημα δὲν ἐβλάψε
ποσῶς τὸ ἐμπόριον τῶν βιβλίων. Μεταξὺ τῶν
νεωτάτων ἐκδόσεων ἀναφέρω τὰ ἐξῆς βιβλία :

Ἐπιγράμματα *Λεωνίδα* τοῦ ἐκ *Τάραντος*
μεταφρασμένα παρὰ τοῦ Ἰουλίου *Mouquet*.
Παρ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ καταργήσουν
τὰ διπλώματα καὶ νὰ μεταρρυθμίσουν τὴν ὀρ-
θογραφίαν πρὸς θρίαμβον τῶν βλακῶν, καθὼς
λέγει ὁ φίλος μου Α. Μαντέν, εὐχαριστοῦμαι νὰ
βλέπω ὅτι ἓνας ἐκλεκτὸς τοῦ πνεύματος ἀρέ-
σκεται ἀκόμη νὰ ἀναφυλλίζῃ τοὺς παλαιούς
Ἕλληνας συγγραφεῖς καὶ νὰ ἐξάγῃ ἐκ τῶν ἔρ-
γων των πᾶν ὅ,τι καλόν, ὠραῖον καὶ διδακτι-
κόν. Χάρις εἰς τὸν κ. *Mouquet* ἐγνώρισα τὰ λεί-
ψανα τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ *Λεωνίδα* τοῦ ἐκ
Τάραντος, ὅστις ἐζῆ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Γ'.

π. Χ. αἰῶνος, πλάνης καὶ ἀνέστιος. Οἱ στίχοι τοῦ εἶναι πλήρεις θλίψεως καὶ ἐνίοτε ἐξικινῶνται εἰς ὑπέροχον τέχνην ὅταν ἡ μούσα τοῦ ἐπιβαλεῖται τὴν ἀνάμνησιν τῶν διδασκάλων τοῦ. Ἡ φιλοσοφία τοῦ εἶναι ἡ φιλοσοφία τῶν χρόνων τοῦ· ἐπίστευεν εἰς τὸ ἀνυπόφικτον πεπρωμένον. Ἡ μετάφρασις εἶναι ὠραία καὶ μολονότι δὲν γνωρίζω τὸ πρωτότυπον, τὴν νομίζω καλὴν καὶ πιστὴν. Δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς νέον ἔργον ἐρχόμενον νὰ πλουτίσῃ τὴν συλλογὴν τῶν ἔργων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Τὸ φίλημα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ *Bagneux de Villeneuve*. Εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ φιλήματος διὰ μέσου τῶν αἰῶνων. Εἰς προηγούμενον βιβλίον τοῦ ὁ συγγραφεὺς ἀφηγήθη τὴν ἱστορίαν τοῦ φιλήματος ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Βαβυλωνίᾳ. Μὲ φράσεις ἐλαφρὰς, τὰς ὁποίας θ' ἀπεδοκίμαζεν ἡ ὑπερβολικὴ ἠθικὴ τοῦ κ. *Berenger* τοῦ σεμνοτύφου γερουσιαστοῦ, τὸ ἔργον τοῦτο προδίδει βαθεῖαν πολυμαθειαν. Εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν μεγάλων ἐταίρων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀποκαλύπτει ὁ συγγραφεὺς τοῦ φιλήματος. Ἡ Ἀσπασία καὶ ἡ Φρύνη ἀποκαλύπτονται πρὸ ἡμῶν.

Κράτης· μυθιστόρημα ἀθηναϊκῶν ἡθῶν ὑπὸ Γάστωνος *Dumesle*. Ὠραῖον καὶ εἰλικρινὲς βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ψυχὴ τοῦ συγγραφέως προχωρεῖ ἀχαλίνωτος. Ὁ συγγραφεὺς δὲν ἠθέλησε, καθὼς τόσοι ἄλλοι, νὰ μιμηθῇ τὴν Ἀφροδίτην τοῦ Πιέρρου *Louys*, ἠθέλησε νὰ μείνῃ πρωτότυπος καὶ τὸ κατώρθωσε.

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μᾶς ἀποκαλύπτονται αἱ Ἀθῆναι, ὡς ἐν λαμπρὸν σύμβολον μιᾶς νέας καὶ ζωντανῆς πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος ἀντικατοπτρίζεται.

Ὁ κ. *L. Thomas* εἶναι ἀκούραστος. Ἐδημοσίευσεν μίαν ὠραίαν μελέτην περὶ τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Γκυ δὲ Μωπασσάν. Ἐγνώρισα τὸν Μωπασσάν εἰς τοῦ Ζολᾶ κατὰ τὸ 1890 εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀξιομνημονεύτους ἐσπερίδας τοῦ Μεδάν καὶ ἐδοκίμασα βαθεῖαν συμπάθειαν διὰ τὸν συγγραφέα τοῦ «Καλοῦ φίλου». Ὁ ἀνοικτός, χαρούμενος χαρακτήρ του μὲ ἤχημαλῶτισεν. Ἠγάπων τὸ εἰλικρινὲς βλέμμα τοῦ ὅπερ ἐπροσηλοῦτο διαπεραστικόν, καὶ ἡ ὁμιλία του μὲ ἐμάγευε πλήρως καλωσύνης. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. *Thomas* μ' ἔκαμε νὰ ζήσω δι' ὀλίγας στιγμὰς πλησίον τοῦ Διδασκάλου τὸν ὁποῖον τόσο ἐλάτρευα καὶ ὅστις τόσο μ' ἐδοθήθη διὰ τῶν συμβουλῶν του. Θὰ ἐνθυμούμαι πάντοτε τοὺς ἐνθαρρυντικούς του λόγους: «Ἐργάζου, μοῦ ἔλεγε, διότι κατὰ τὸν ὑπάρχει μέσα σου, μὴ ἀφήσῃς νὰ σὲ ἀποθαρρύνουν, εἶσθαι νέος καὶ ἡ κριτικὴ εἶναι μιὰ γρηῃς ὁποῦ θέλει νὰ τὴν κολακεύει κάνεις ὅταν δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὴν δεσπόζῃ». Ἡδυνάμην διὰ μακρῶν νὰ ὁμιλήσω περὶ τοῦ Μωπασσάν, ἀλλὰ ἡ ἀνάμνησίς του μένει ἀκόμη ζωηρὰ εἰς τὸ πνεῦμά μου.

Ἡ κυρία *Liane de Rougy* περὶ τῆς ὁποίας τόσοι λόγοι ἐγένετο, ἀνηγγέλη δὲ καὶ ὁ γαμος τῆς ὅστις κατόπιν διεψεύσθη, ἐδημοσίευσεν τὸ μυθιστόρημα *Uvee Lester*. Τῆς συγγραφείας ταύτης ἐγνώριζα τὸ ἔργον «Σαπφικός ἔρως», δημοσιευθὲν εἰς τὰς ἐκδόσεις τῆς «*Plume*», τὸ ὁποῖον χωρὶς νὰ εἶναι περίφημον δὲν ἦτο ἄσχημον· ἐν τούτοις δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐμβαθύνω εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν «*Uvee Lester*» εἶναι μία μελέτη ἀπλὴ καὶ ὠραία, ἔχει δὲ ὡς ὑπόθεσιν μίαν νεαρὰν ἀμερικανίδα ἥτις ἐξυπνᾷ εἰς τὸ αἶσθημα τῆς ζωῆς. Ἡ συγγραφεὺς προητοίμασεν τεχνικῶς τὸ ξύπνημα τοῦτο.

Ἀναφέρω πρὸς τούτους: *Le Replos Vert* ὑπὸ Μαυρικίου δὲ Βαλλέφ. *L' Esclavage* τοῦ *Mary Floran* *Le Divin moment* τοῦ *O. Ancor*. *Printemps* τοῦ *Georges D'Esparbés*, περὶ τῶν ὁποίων θὰ γράψω εἰς προσεχῇ ἀνταπόκρισιν.

Παρίσιον

ARY RENÉ D'YVERMONT

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ PENAN

Ἡ Παρισινὴ «*Matin*» ἀνεκάλυψε μερικὰ ψήγματα τοῦ πνευματικοῦ χουσοῦ, τὸν ὁποῖον ἀφῆκεν ὁ *Penan*. Εἶνε μία στήλη ἀνεκδότων σκέψεων τοῦ μεγάλου σκεπτικιστοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων μεταφέρωμεν τινάς.

** Οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῆς ἱστορίας σπανίως ἐπῆρξαν καὶ μεγάλα πνεύματα.

** Τὰ ὄνειρα ἐξάπτουν τὴν σκέψιν τῆς ἡμέρας. Εἶνε ἀληθεῖς σύμβουλοι τοῦ ἀνθρώπου εἰς μερικὰς στιγμὰς. Αἱ καλλιτέραι σκέψεις ἔρχονται ἐν ὄνειρῳ.

** Καρδιά συντετριμμένη ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ θυσιάν.

** Τὸ ἐργάζεσθαι ἀναπαύει.

** Ἀγαπῶμεν τὸν τόπον ὅπου ἐπῆρξαμεν πτωχοί.

** Ὁ πιστεύων εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς θὰ εἶνε πάντοτε ἀνώτερος τοῦ μὴ πιστεύοντος.

** Τὸ ἀνηθικώτερον δόγμα εἶνε ὅτι ἡ δυστυχία εἶνε τιμωρία.

